

X

A

plet

sunt omnes et

um

sur in

quam alle

ut in ore eorum om

ni

um

ta ut nomen sanctificationis su

00

nicht im Ab

10

U. g. 17, 9

QVÆSTIONUM THEORICO-
PRACTICARUM

ΔΕΚΑΣ,

Consensu Amplissimi Iurorum Or-
dinis in percelebri Academia
Lipſenſi

Pro LICENTIA nanciſcendi honores

DOCTORALES in Utrōq; Jure,

In Acroaterio Petrino

publico examini

ſiſtit,

Ad diem 4. Aprilis

M. Siegmund Finckelthaus / Lipſ.

Anno clo 1oc L.

Typis hered. Friderici Lanckſch.

VIRIS

*Amplissimis, Consultissimis, Excellentissimis
& Spectatissimis*

Dnn.

Consulibus, Proconsuli, Ædilibus,

Judicibus, cæterisq; inclutæ Reipublicæ Patriæ Sena-
toribus prudentissimis, & gra-
vissimis :

*Dnn. Mecanaticibus, Patronis, & Fautoribus suis
decenti observantia cultu perpetim sufficiens,
magis, demerendis,*

Hanc disputationem inauguralem
dedicat & con-
secrat

Autor.

RAUPER in curiâ Electorali præstitit juramentum paupertatis, moritur pendente processu, an liberi heredes, jusjurandum paupertatis reiterare teneantur? an verò in causâ post reassumptionem Processûs ulterius procedendum? *Reiterandum puto.*

Ratio: Quia omnia juramenta vel (1) solius religionis injicienda gratiâ ad dicendam tantummodò veritatem & manifestandam conscientiam interponi solent; l. 6. §. 4. ibi: de sua etiam conscientiâ. C. de his, qui ad Eccl. confug. l. 6. C. de Procur. l. 21. v. Sin autem dicat. C. de fid. Instr. Nov. 72. c. 3. Nov. 124. c. 2. Cujusmodi juramenta sunt, calumnie, testimonii, purgationis &c. vel (2) litis decidenda gratiâ præstantur, vel (3) confirmationis causâ, pactis, ad dandum vel faciendum, quia, & cõtractibus adjiciuntur, c. 28. & c. t. extr. de jurej. Donell. de jurej. c. 2. pr. Geher de jur. L. 1. c. 3. n. 29. Posteriorum generum communis effectus transit ad heredes, mortuis nempe jurantibus, quemadmodum & in obligationibus aliis, quæ in dando & faciendo consistunt, fieri videmus. Prioris verò generalis effectus nequaquam heredes afficit, sed juramentum illud, tanquam personale quiddam, cum personâ & conscientiâ jurantis simul interit & expirat, arg. l. 178. de R. J. Inest enim huic juramento vinculum spirituale erga Deum, solius jurantis conscientiam stringens, & proinde de animâ ad animam extendi & transire nequit, Seraph. de priv. jur. priv. 67 n. 22. seqq. & ad hanc classem referer.

ferendum etiam est juramentum paupertatis siquidem pauper id
saltem edicere & conscientiam suam manifestare cogitur, quod
non sufficientes habeat facultates, ad continuandum Processum.
Quare cū vidua & heredes pauperis defuncti in lite permancāt,
eamq; sui commodi causā persequantur, de suā inopiā non minūs
quā eorum antecessor jurato restabuntur. Nec desunt exempla
alia, in jure similia, sic n. heres de calumniā jurat, etiamsi defun-
ctus jam in eādē lite juramentū calumniā prestitit. V Vurm.
Pr. obs. t. 7. de Proc. O. 2. in fin. Sæger de jur. L. 1. c. 14. n. 8. Sic
heres jurantis non sortitur forum ecclesiasticum, ratione jura-
menti per defunctum prestiti in contractu, Guid. Papæ. decif.
417, Felin. in c. cum sit. 8. extr. de foro comp. n. 9. Seraph. d. l.
Sic juramentum, tanquam vinculum personale, morte jurantis fi-
nitur, nec ad heredes perjurii reatus transit. Panorm. in c.
veritatis 14 n. 3. extr. de jurej. Sæger de jur. L. 1. c. 25. n. 93. Et
ita in hac controversiā principali in terminis esse decisum in Came-
rā Imperiali, refert Mynf. cent. 1. ob. 81. Ubi ait: Prestito ju-
ramento à paupere, si is pendente lite decedat, liberi ipsius, ad
quos actio jure successionis pervenit, jusjurandum reiterare
tenentur, aliās non proceditur in causā. Similiterq; pronuncia-
tum fuisse in Curiā Electorali suprema anno 1631. term. Lucia in
causa A. H. W. zu L. contra W. R. zu B. comperi, his formalibus,
daß der Proceß zur Nothdurft reassumiret/würden nun auch inige
Klägere ihres angezogenen Unvermögens beglaubten Schein
ad acta bringen/und das juramentum Paupertatis darauf würck-
lich ablegen/so ergeheth alsdann in der Sachen ferner was recht
ist. B. N. W.

Contra hanc opinionem obstare videntur sequentes rationes,
(1) quod presumptio sit pro viduā & liberis, cum pater fuerit pau-
per, quod eadem egestas & liberos premat, præsertim quia in vitā
patris, ei succurrere non potuerint, qualitas enim, quæ semel inesse
cepit, semper durare presumitur. Coler. conf. 5. n. 14. Surdus
dec. 8.

dec. 8. n. 22. *Ut & aliàs de jure in dubio quilibet præsimitur pauper,*
nemo enim cū divitiis nascitur, cum hæ sint accidentia, quæ adesse &
abesse possunt; can. sicut 8. dist. 47. §. Sed ais. Menoch. 6. Præf.
28 n. 6. Coler. de Pr. exec. P. 1. c. 6. n. 161. (2) *Quod instan-*
tiatransseat ad heredes, Mynf. 3. obs. 45. in fin. & præsertim, 17 cur. 3.
quod per litis contestationem actio perpetuetur, Mynf. d. l. Moll.
ad Const. Elect. 7. P. 1. n. 12. *Ac demum,* (3) *quod jus jurandum*
prosit & noceat successori l. 26. §. 1. ff. de jurej.

Quibus quomodo satis faciendum, disputatorius aperiet
conflictus.

Q. II.

An comparatio literarum etiamnum hodiè in
usu obtineat? *Disting.*

Jure civili satis fundata est in l. comparationes 20. Cod.
de fid. Instr. & Nov. 73. c. 1. Atq; adeò ubi illud solùm in foro
viget, etiam comparationem literarum obtinere, discimus ex quã
multis autoribus, quide ejus requisitis accurate disputant, veluti
Mascard. de prob. vol. 1. Concl. 230. & seq. Menoch. de Arbitr.
Judic. quest. l. 2. cas. 114. Trentacinq. var. Resol. l. 2. Res. 7. de fid.
instr. Testaurus Quaest. For. 24. Pacius in comment. ad d. l.
comparationes. Cod. eod. *Licet autem pleriq; Dd. velint, eam*
regulariter semiplenè tantum probare, Vivius l. 1. com. opin.
verb. comparatio n. 1. *Aliqui verò, aliquando fidem facere, ni-*
mirum in Scripturis privatis, ut sunt libri rationum, epistola: Ru-
landus de Commiss. P. 2. L. 5. cap. 38. n. 5. *Attamen rectius*
sentiunt, qui judicis arbitrio permittunt, an & quando, & quo-
usq; in singulis causis, quæ coram illo aguntur, comparationi locus
sit. Menoch. l. cit. n. 16. Umm. disp. ad Process. 17. th. 27.
in fin.

Ceterum ubi jus Saxonicum observatur, comparationem cessare, communis est ejus fori interpretum sententia. (1) Quia in Const. Electorali, vel etiam in Ord. Process. nihil de hac materia disponitur, sed hoc saltem legimus sancitum, ut qualibet scriptura vel recognoscatur, vel jurata diffessioni locus esse debeat, Process. Ordn. c. 25. s. weil es auch. Ergo si productus alterutrum velit, audiendus erit. (2) Quia alias etiam fallax & debile est indicium: hinc Imperator in Nov. 73. in Praef. refert, usum compertum esse, quod innumera falsitates, per imitationem alienae scripturae, iis temporibus fuerint commissa. (3) Quia exempla testantur, multa sic commissa esse falsa. Hipp. de Marfil. de prob. n. 298. refert, se novisse plures, alienas ita imitari literas solitas, ut inter nosci non potuerint. & Zas L. 2. sing. resp. c. 25. asserit, se monachum quendam Augustae in monasterio S. Udalrici novisse, qui scripturam, quamcumque intuebatur, non tam imitari, quam ex pari effingere potuerit. Sic Menoch. conf. 94. n. 23. & Joseph. Ludov. dec. 7. n. 15. Simile quid commemorant de quodam, qui Pontificis manum falso imitatus, scelere detecto, Roma laqueo vitam finierit.

Exceptio igitur erit, quando & scribens mortuus est, & testes, qui subscripserant, etiam non amplius sunt superstites, tunc si heres vel successor ignorat manum antecessoris, vel testium, iudex ad comparationem literarum suam progredi potest. Nempè iniqvisimum foret, producentem probatione cadere, eod quod Scripturae & sigilla, ab herede debitoris vel testibus, non possint recognosci. Et ita contractum in rei veritate literis celebratum corruiere: ut tradit Coler. P. 3. c. 1. n. 145. Berlich, P. 1. concl. 44. n. 43.

Exceptionem etiam dari ab antedictis, docemur à Dn. Ordinario P. 1. Const. Elect. 17. Def. 15. In casu, quando scripturae defunctorum nemini est cognita; tunc enim comparatio succedit in locum recognitionis: Ceteroquin, si recognitio certis ex causis fieri nequeat, ad diffessionem juratam potius iri solet: Arg. D. D. D. c. 15.

D. 25. Quomodo in supremâ curiâ Lipsiensi, in causâ
 A. P. N. E. contra S. V. H. factum constat, ubi actrix produxerat
 Brieff und Siegel, reoq; ad juratam diffessionem semet offerente,
 actrice verò reo illam, ne perjurium permetteret, recusante, &
 comparationem literarum urgente, tandem pronunciatum fuit,
 daß Klägerin suchen nicht stadt hat. B. X. B.

L. III.

An juramentum, si non in eadem formâ nec iis-
 dem verbis, quibus conceptum est à Judice, & à par-
 te delatum, & acceptatum, præstetur; reiterandum sit?
 Affirmo.

Propter sequentes rationes (1) quia generalis est Regula
 Juris: Ea, quæ sunt contra, præter, vel citra formam actus,
 ipso jure nulla esse: & omissionem formæ, etiam in quâlibet mini-
 mâ qualitate totum actum vitare, & quia propter. 42. extr. de
 elec. Gail. lib. 1. O. 1. n. 36. Sæcher de jur. l. 2. c. 14. n. 2. 3. Tusch.
 præct. concl. lit. F. concl. 114. n. 1. 12. ibi; si data est certa for-
 ma juramenti, Et concl. 416. & 418. (2) Quia in specie in Ju-
 re cautum est, quod jusjurandum alicui delatum, in eadem formâ,
 & iisdem verbis, quibus delatum est, vel præstandum sit, vel refe-
 rendum. l. 3. §. fin. l. 4. l. 5. §. 4. l. 33. ibi: ita specialiter; & ibi:
 ex integro solenniter jurandum est. ff. de jurej. Tholos. in part.
 Jur. Can. L. 1. t. 13 c. 4. lit. C. & K. Tileman disp. ff. 20. th. 14.
 In tantum, ut si ab eâ formâ specificâ, contra partis deferentis
 mentem & intentionem, recedatur, & alio more juretur, jura-
 mentum non sit ratum, imò planè non censeatur jurasse is, qui in
 aliâ formâ juravit, quâ delatâ fuerit. d. l. 3. §. fin. & d. l. 33. Tho-
 losan. L. 2. de app. c. 11. n. 5. Schultes in addit. ad Modest. Pist.
 q. 56. P. 2. n. 44. 45. Sæcher de jur. L. 2. c. 14. Umm. disp. ad Pro-
 cessi

ēss. 14. th. 4. juramentum enim intelligitur secundum men-
tem & sensum ejus cui juratur. Sæger L. 1. c. 26. n. 16. (3) mul-
tumq; interest, ut quis conceptis verbis juret, id est, prout à dese-
rente petitum est, vel ab ipso judice per certam formulam expres-
surū. Odontorp. d. 1. act. 9. f. 44. scil. propter metum ejus, à quo
juramentum postulatur: Is enim, qui centis verbis jusjurandum
defert, id agit, ut incusso religionis metu, cogat adversarium quo-
vis modo verum fateri: hinc nisi in eadem formā præstitum sit,
quā delatum est, nihil prodest jusjurandum, quippe cum
non juratum sit ex conditione delatā. Donell. ad t. ff. de jurej. c.
6. n. 5. Duaren. ad d. t. ff. c. 11. 12. (4) Et simile est jusjuran-
dum pactioni, & pactio nominatur, l. fin. ff. de jurej. l. 35. §. 1. d. t.
Borcholt. de jurej. c. 3. n. 20. & c. 8. n. 13. Ut igitur pacta stri-
ctè servanda: ita & juramento præstando nihil addendum, nihil
destrahendum est. (5) Nec quisquam auctoritate propria po-
test sibi juramentum etiam in melius commutare, sed præcisè, &
formā specificā illud deponere debet, cum aliās dicatur commutāse
se delatum juramentum de uno in aliud, quod non licet. Eleganter
in terminis Cacheran. dec. 92. n. 21. Roland. à vall. con. 6. vol.
1. n. 30. Aff. dec. 163. (6) Quia, juramentum aliter susceptum,
quā delatum, operatur id, ut dicatur nulliter juratum, &
talis nulliter jurans non potest de novo jurare: Parte scilicet in-
vidiā, Tusch. Pr. concl. lit. 1. concl. 523. in fin. n. 7. (7) Ita
videmus in simili, testem, qui repetitur, de novo jurare teneri, licet
jam antea super totā causā testium juramentū præstiterit. c. frat.
17. extr. de test. c. præterea d. test. cog. Boer. dec. 108. n. 6. Rulād.
de Commis. l. 6. p. 1. c. 10. n. 6. 7. & p. 2. l. 2. c. 11. n. 4. Nec nuda de-
claratio sufficit, imò licet declaratio saltè fieri debeat, novo tamen
juramento opus est. Cephal. conf. 428. vol. 3. Hoc si procedit in
testibus, qui in formulā jurisjurandi nihil immutârunt, multò
magis in coobrescibit, qui addendo vel destrahendo formulæ præsti-
tit delatum jusjurandum. Præsertim (8) quia hoc intelligitur
secun-

secundum mentem & sensum ejus, cui juratur; Eger de jur. L. i.
c. 26. n. 16, Maximè, si dolus animadvertitur à parte jrantis.
Seraph. de priv. jur. priv. 141. n. 2. & 4. verſ. & hoc ego cre-
derem; Ergo si pars adversa præstationi tãli repugnet, & eam
concepta forma non conformem esse contendat, ex integro jura-
dum erit. Hinc quidam cum jurasset anno 1639, in causa depositi,
sed verba quædam formula juramenti in actu depositionis infe-
ruisset, parte contradicente: quæsitum fuit, an declaratio subse-
quens fuerit sufficiens, an juramentum denuò præstandum? Po-
sterius ampl. Fac. Jurid. & Dnn. Scabinos Lips. injuxisse reo,
accepti: tum quòd declaratio subsequens extrajudicialiter, &
tantum Secretario factò fuisset, tum quòd verba quædam juramē-
ti, (quòd prius per legendo acceptaverat,) contra tenorem libelli
& formulam juramenti in actu præstationis, & quidem clam in-
feruisset. Quin & cum partes super petit à juramenti reitera-
tione, in Electorali Appellationum Judicio controverterent ulte-
rius, decisum tandem fuit: daß Beklagter / den ihme zuerkantent
Eyd / Inhalts der bey denen actis befindlichen Notul / ohne die
von ihm bey Ablegung des Eyds hineingerückte Wort / von mir
anderweit zu schweren schuldig. Er ihue nun solches oder nicht/
so ergeheth darauff in der Sachen ferner was recht ist / V. N. W.
Libellus siquidem generaliter & simpliciter non tantum de factò
proprio, sed & de factò tertii propositus, & violatio depositi reo
delata, in sein Gewissen / Wissenschaft und wohlbewußt / formula
item juramenti etiam generaliter fuerat concepta.

Cum dotēs plerumq; constitui soleant à parentibus, consanguineis, & proximis agnatis, quorum præsentia omnem fraudem & dolum excludit, in tantum, ut & absq; curatoris autoritate mulier pacta dotalia facere possit, docente Dno. Ordinario P. 2. const. Elect. 15. Def. 11. Oritur quæstio, an præsentia Sponsæ requiratur, an verò sufficiat, si parentes vel cognati pacta subscribant dotalia, vel etiam ad acta publica referant? *Adfirmandum prius.*

Nam constat, (1) quod omnē promissionē & stipulationem vitiet absentia §. 11. Inst. de iur. stip. Mascard. de prob. vol. 1. Con. 9. n. 2. Ergo & hanc absentiam Sponsæ vitiare dotis promissionem, dicendum erit, tūm (2) licet ponamus, quod mulier quandoq; absens esse possit ab actu vel contractu quodam, non tamen alius fingi potest casus, quam se jus utilis sit quasita Arg. 1. fin. in fin. 1b. cum & antiqva. Cod. de acq. vel ret. poss. Dn Carpzov. d. Const. 15. Def. 17. 18. Neg. etiam pater vel curator (3) vel propinquus in præjudicium filie quicquam contrahere potest, sed tantum in favorabilibus, Berlich. P. 2. Concl. 17. n. 118. 119.

At in casu præsentie magnum vertitur filie præjudicium, siquidem contenta quandoq; esse cogitur, certis quibusdam assignatis portionibus, in pactis dotalibus, & amittit tertiam portionem, seu partem, quam aliàs petere potest, juxta Const. Elect. 20. P. 3.

Quæ pacta non possunt dici favorabilia.

Et licet huic opinioni objici possent, (1) quòd præsentia patris & cognatorum omnem excludat fraudem. (2) Mulier licet absens sit, consummet tamen postea matrimonium. (3) Sponsaliorum tempore, sponsa aliis plerumq; intenta rebus, nihil minus,

minus, quàm de pactis dotalibus soleat esse sollicita; hoc in. & similia,
publica disquisitioni atq; excussioni reservo. Atq; pro hac sententia,
presentiam scil. Sponsa omnino requiri in constituendis pactis do-
taliibus, respondit laudata Fac. Jur. Ao. 1626. & seqq.

P. P. Dennoch aber und dieweil ihr damahls abwesend ge-
wesen/und weder ein Vater noch Vormund einer Weibes-Per-
son/zur Schmelung ihrer an ihres künftigen Mannes Gütern
gebührenden Weiblichen Gerechtigkeit/ in ihrem Abwesen nichts
vorhandeln noch schliessen kan/ihr auch von solcher Ehestiftung/
euerm Verichte nach/keine Nachrichtung noch Abschrifte bey eures
Mannes Lebzeiten erlangen können/sondern erst nach dessen To-
de von euerm Stieffsohn Abschrifte überkommen: So seyd ihr
euch mit denen verordneten 600. fl. abweisen zu lassen nicht
schuldig/sondern ein Dritttheil aus euers verstorbenen Mannes
Verlassenschaft/ vermöge angezogenen Leipzigerischen Stadt-
brauches/zufiesen und zu erwählen wohl befugt. D. A. W.

Q. V.

Consensus Magistratus super Hypothecâ fun-
di, ad tempus, puta triennium, &c. impertitus, an ela-
pso tempore triennii extingvatur?

Rationes pro Affirmativa recensentur haec:

(1) Quia permissum ad tempus, post tempus censetur prohi-
bitum. arg. l. statu liberum n. 5. Stichum 1. ff. de Legat. II. U-
bi si non eligit heres, die recitati Testamenti, tum post illum diem
datur electio legatario. l. pater. 28. §. fundum. 3. ff. de Leg. III.
Ubi alienatio prohibita ad tempus est, censetur esse permissa post
tempus. Rauchbar. P. 2. q. 23, n. 3. (2) Quia Consensus limi-
tatus producit effectum limitatum, & ad non expressa non est ex-
tendendus; per doctrinam Hartman. Pist. lib. 2. q. 7. n. 29. 39.

B 2

(3) Quia

(3) Quia hic non de obligatione, sed de consensu Domini sublato agitur, ob cuius defectum jus hypotheca cessat. Differunt autem consensus & obligatio. Rauchbar. d. q. 23, n. 7. 3. (4) Quia Regula haec; quod tempus non tollat, nec inducat obligationem: limitatur, nisi in hunc finem à contrahentibus fuerit adiectum. l. qui hoc anno 42. ff. de verb. Obl. Rauchb. d. q. 23, n. 7. Præterea, etsi tempus ipso jure non tollat obligationem, parit tamen exceptionem, l. servitutes. 4. v. sed tamen ff. de servitut. Rauchbar. d. q. 23, n. 7. v. Præterea. Quæ sententia etiam usu fori approbatur, quæquam ~~affert~~^{ve}rativam olim placuisse, audivi; quæam exercitii gratiâ hæc vice suscipere & adserere tentabo.

Et rationes sanè non videntur esse nihili, quæ eidem patro. inantur.

Nam (1) contractus, ubi consensus ad tempus fuit impetratus, eo finito, taciturnitate renovatus censetur. l. item quæritur 1; §. qui implet. u. ver. l. sed & ff. 2. ibi. hoc ipso, quo tacuerunt, consensisse videntur, ff. locati. l. legem 16. ibi: Sin autem tempus sit exactum, & in eadem locatione conductor permanferit, tacito consensu eandem locationem, unà cum vinculo pignoris renovare videtur. C. d. t. l. in rebus 4. §. item qui 4. fin. ibi finito tempore; etiam si ad hoc temporis non rogavit, tamen precario possidere videtur: intelligitur enim Dominus, cum patitur eum, qui precario rogaverit, possidere, rursus precario concedere ff. de precar. Et Magistratus, consentiens hypotheca ad certum tempus, reservato sibi, vel debitori, jure reluendi, tacite consensum prorogare videtur, si finito tempore non reluantur bona hypothecata, ut pluribus docet Dn. Ordin. ad Const. Elect. 23. P. 2. def. 25. Estq; (2) ratio, quia uti per lapsum triennii, seu temporis ab initio præfiniti, ipse contractus, puta mutui, non extinguitur: l. obligationum 44. §. 1. ff. de obl. & act. Ita nec consensus semel præstitus, exacto triennio tollitur: quia consensus regulatur secundum principalem contractum, cui tanquam accessorium.

forium adjicitur, & natura villius assumit. Hartm. Pistor, lib. 2. part. post. q. 48. n. 19. 20. 399. Barbof. de clausulis, cl. 1. n. 3. (3) Quia consensus a quo dato, & ab altero acceptatus, transit in contractum, ut docet Ludovicus Romanus in l. 1. § si quis simpliciter n. 13. ff. de V. O. & Conf. 433. n. 11. quem admodum autem contractus sunt perpetui & irrevocabiles. l. in re commodata, 17. §. sicut 3. ff. Commod. Sic etiam consensus; ut qui semel consensus in aliquam rem, hoc nomine perpetuo censeatur devinctus: l. in diem 9. §. 1. ff. de aq. & aq. pluv. arc. Dn. Carpov Resp. Elect. L. 5. Tit. 5. Resp. 39. n. 9. maxime cum aliis tempus non sit modus tollenda obligationis, l. obligationum 44. §. 1. & ibi Gl. in verb. placet ff. de Ob. & Act. Moller. L. 4. Semestr. cap. 24. n. 6. (4.) Et aliis nulla esset inter clausulam cassatoriam & simplicem consensus differentia: Nihil enim illa, ulterius quid operaretur: Ergo uti per clausulam cassatoriam, consensus tempore elapso nullus est, & irritus, quia expressè de mente contrahentium constat; Rauchb. d. q. 23. n. 1. Berlich. P. 1. decis. 118. n. 8. Sic & consensus absq. clausula cassatoria tacite prorogatus, ex presuntione contrahentium censetur: prout & aliis facilius inducitur in contractibus prorogatio, quam totalis de novo concessio, cum non inducat novum actum, in prejudicium ipsorum contrahentium, sed veterem saltem continuet, Boër. decis. 283. n. 11. & decis. 294. n. 8. Decian. vol. 1. Resp. 11. n. 29. Praesertim, quando primus actus non recipit alterationem, & majore obligatione. Tusch. Pract. cõcl. lit. P. cõcl. 920. n. 21 & cõcl. 921. n. 22. (5) Eoq. ipso, quod quis jure suo, quod ex certi temporis prescriptione habeat, non usus fuit, tacite consensus prorogasse intelligendus est. Moller. L. 4. Semestr. c. 24. n. 6. (6) Quia & tacitus Domini consensus in alienationibus Feudi, secundum communem opinionem Feudistarum sufficit. Hartm. Pist. L. 2. Part. post. q. 27. n. 13. Moller. d. c. 24. n. 7. Multo magis igitur in hypotheca proroganda, cum vendere longè majus sit, quam obligare.

Facit demum (7) textus expressus in l. item quæritur, 13. §. fin. ff. Locat. l. legem 16. C. eod. t. l. in rebus 4. §. fin. ff. de precar. ubi consensus ad tempus datus, eo finito, taciturnitate renovari traditur. Ratio quippe est, quòd consensus contractui accedens, ejus naturam induat.

Hæc pro affirmativa sufficere puto: quomodo autem ab illis vis rationum, pro negativa adductarum, avelli queat, in discursu videbimus.

Q. VI.

An transactio, in quâ inspectioni testamenti & l. de his. 6. ff. de Transact. renunciatum sit, valeat?

Pro Affirmativa facit (1) ratio, quod quilibet favori pro se introducto, renunciare possit l. penult. C. de pact. l. 41. de Minor. Nov. 136. c. 1. Et sibi quis imputet, qui tam facilis & incautus fuit ad transgendum, arg. l. 3. §. 1. ibi: facilitati suæ. ff. ut in possess. Leg. l. 1. §. 17. v. Cujus rei ratio ff. de Separ. Fab. in ration. ad d. l. 6. circa fin. (2) Argum. l. non est 12. ff. de transact. Ubi transactio facta est de ultima voluntate, licet saltem prima pars testamenti, non posterior, lecta, imò nec Codicilli, Fab. ad d. l. 6. Schifertect. L. 2. tract. 25. q. 8. (3) l. Lucius, 78. §. fin. ff. ad Sect. Trebell. ibi. Si non transactum. Et ibi; Postea repertis instrumentis, Fab. d. l.

Negativa verò, transactionem scil. non valere, tabulis testamenti non inspectis, neq. d. l. 6. renunciari posse, patrocinator, (1) quod formula, à Legibus introducta, renouari nequeat l. 8. §. 17. ff. de Transact. Trentacinq. V. R. lib. 1. tit. de LL. Ref. 1. n. 12. 13. Arumæus L. 2. dec. 11. n. 39. seqq. Sed pro formâ transactionis introductum est, ut de his controversiis, quæ ex testamento proficiuntur, aliter transigi non debeat, nisi inspectis verbis testamenti, d. l. 6. ubi ponderanda negativa, neque & non aliter que

qua formam inducunt, & precisam necessitatem indicant. Tusch.
 Pr. Concl. lit. C. e. ncl. 311. n. 1. 4. Barb. de claus. cl. 51. n. 4. 8.
 Atq; ita d. l. declarat Mantica de tac. & ambig. conv. L. 25. t. 1.
 n. 21. (2) Quod, quando forma principaliter est introducta,
 non in commodum privatorum, sed favorem publicum, renun-
 ciatio locum non habeat l. 27. de R. J. l. 5. C. de LL. Cothm. vol. 1.
 C. 35. n. 156. Covar. ad capt. quamvis. Part. 2. §. 2. n. 6. de Pact.
 in 6. Atqui inspectio tabularum & renunciatio d. l. 6. prin-
 cipaliter non est introducta, propter favorem privatorum; qui-
 bus relictum est in testamento: sed (1) propter favorem testamen-
 torum publicum, ut sc. defunctorum voluntates in genere suum
 fortiantur effectum, qua aliàs per hujusmodi transactiones quo-
 dammodo circumvenirentur, l. 15. ff. Quemad. test. aper. Bart. ad
 d. l. 6. n. 3. v. item favore publicæ utilitatis. Mantica de tac. &
 amb. conv. d. l. 25. t. 2. n. 20. v. Secundo. Bachov. ad P. 1. ff. L. 2. tit.
 de transact. c. 2. n. 5. p. 717. (2) in odium eorum, qui testamento-
 rum tabulas supprimere conantur; Menoch. L. 4. c. 323. n. 57.
 Mantica d. t. 1. n. 20. Aliàs enim aperiretur ampla fenestra
 fraudibus, & daretur occasio Legatarios decipiendi, quæ si non
 certa res fuerit relictæ, sed a lea spei dubia. Bachov. d. c. 2. n. 5.
 (3) Quod de illis tantum rebus transigi possit, de quibus lis est, l.
 1. ff. de transact. de controversiis verò ex testamento, ante tabula-
 rum inspectionem, lis esse nequit E. Et quod (4) dispositioni
 d. l. 6. renunciari non possit, communis est Dd. opinio. Peregr. de
 fidei commis. art. 52. n. 78. Mant. d. t. 1. n. 20. 21. Trentacinq. V.
 R. l. 3. t. de transact. R. 1. n. 12. Besold. c. 4. c. 157. n. 59.

Limitandam tamen volunt hanc decisionem: Si partes asse-
 rant, se plenam, certam ac perfectam totiùs Testamenti scientiam
 habere; forsan ex relatione Notarii, vel testamenti notulam confi-
 cientis, vel testium evulgatione. Ratio est, quia ex d. l. & l. 1. §. 1. ff.
 test. quemad. m. aper. hic unicus apparet inspectionis finis, ut quis
 tenorem dispositionis testamentaria cognoscat: Si itaq; constet,
 quid

quid sit in testamento à testatore dispositum, licet non ex lectione, forsitan tamen ex auditu, non operit inspectione ulteriori. Hinc eleganter. Bart. ad d. l. 6. n. 6. Ille dicitur inspicere, qui scit: Videtur enim sciens inspicere oculis intellectus. Et ita communiter *DD. limitant*: Jason, ad d. l. 6. n. 14. Surd. decis. 185. n. 4. Decian vol. 5. Resp. 91. n. 28. Gutierrez de jur. confirm. P. 3. c. 2. n. 11. 12. Fab. in Cod. ad tit. de transact. t. 4. def. 1. Et reliqui supra citati. *Quam negantium opinionem amplector*; *Quid verò ad contraria regerendum sit, expediet solutus.*

Q. VII.

An testamentum tempore pestis fiat irritum, post reconvalescentiam?

Videbantur dicendum quod sic, (1) ex Regula, quod cessante causa, cesset effectus c. 6. extra de appell. Gail. de pign. obs. 1. n. 2. Et quod pro necessitate temporis statuitur, cessante necessitate, debeat etiam cessare pariter, quod urgebat; quia alius est ordo legitimus, alia usurpatio, quæ ad præsens tempus fieri impellit: can. 4. caus. 1. q. 1. Sed postquam pestis cessat, omne periculum cessat. Et jus. Quia (2) speciale est in milite, cujus testamentum, si sit honestè missus, valet intra annum. l. 5. C. de test. mil. §. 3. Inst. d. t. l. 5. §. 4. & l. 3. ff. d. t. specialitatis ratio est, quia ultra periculum mortis, in quod se exponit, pro Republica pugnavit: tale quid nihil in iis, qui peste laborarunt. Boërius decis. 228. n. 2.

Verum opinio Negantium firmitior est: Quod scilicet testamentum, semel coram pauciori numero testium, pestis tempore confectum, valeat in perpetuum, si non per aliud posterius tollatur. (1) Quia ubi causa requiritur, si ea certo tempore adest, licet postea cesset, non tamen cessat effectus. l. 7. C. de Instit. & Substit. l. 12. §. 7. ff. de publ. in rem act. l. 15. §. 7. ff. qui satisd. cog. Tiracq. tract.

tract. cessante causa. l. 4 n. seq Barb. axiō. jur. usu frequent.
ax. Causa 40. n. 22. Et (2) generalius hoc axioma procedit, si effectus
causa esset jam consummatus, & perfectus, & ut Dd. loquuntur,
in esse productus, dum effectus n. non cessat, etiamsi causa cesset. l. 7.
princ. de capit. minut. l. fin. ff. unde liberi. Diracq. d. l. limit. 12.
Pfeil consilio 78. n. 56. (3) Quia ut testamentum, quoad solemnia
extrinseca, valeat, inspicitur tempus conditi testamenti. l. 1. §. 9. ff.
de bon. poss. con. tab. l. 1. C. de testam. Ibi: omnium consensu,
Jason. ad l. fin. n. 2. v. Tertio extende. Cod. de testam. Sic & (4)
Rusticus licet condat testamentum coram quinque testibus ruri, &
postea sit civis, non tamen irritatur testamentum eius. Bald. ad l.
7. n. 2. C. de Instr. Jason. ad d. l. fin. n. 2. vers. tertio. Ripa de Pe.
ste c. 2. n. 35. Accedit (5) favor testamentorum §. 7. ibi: subveni-
re se ex liberalitate. Instit. de Testam. l. 7. ibi: ne dum nimia. ff.
de cap. minut. Magis enim conservanda, quam impugnanda. l. 1. §.
ff. testam. qvema d. aper. l. 10. de inoff. Testam.

Ita statuunt post allegatos Dd. Roland à Valle P. 1. conf. 81.
n. 60. Peck. de test. conj. lib 3. c. 19. Mascard. de prob. vol. 3.
concl. 135 2. n. 25. Rauchb. Part. 2 qvæst. 20. n. 33. Pruckm. vol.
1. conf. 6 n. 27. Moll. ad Const. 4. P. 3 n. 8. Köppen. decis 45. n.
20. Reusner. de Test. P. 4. c. 17. n. 22. Berlich. P. 3. concl. 5. n. 32.
Maul. de ult. volunt. l. 1. tit. 13. n. 4.

Et in hanc sententiam, pro valitate scil. testamenti, Ampl.
Fac. Jurid. Ao. 1633. M. Maij. respondit. Quid verò ad rationes
binas obstantes, respondendum sit, in consuetu publico forsan au-
diemus.

Q. VIII.

An, quæ in Constitut. Electoral. 7. P. 3. sancita
sunt de conjugibus, quod portio Statutaria conjugii
superstiti per ultimam quendam voluntatem auferri

C

ne-

nequeat, extendi quoque possint ad Sponsum vel
Sponsam?

*Casus est talis: Sponsus post contracta sponsalia, & ita ante
matrimonium consummatum, condit testamentum, vel confert in
liberos mortis causa donationem: Postea cum Sponsa sua
nuptias celebrat, in quo matrimonio conjuges hi vivunt concordēs:
Moritur deniq; maritus. Queritur an vidua testamentum hoc,
vel mortis causa donationem impugnare possit, quasi maritus ul-
timam illam voluntatem in ipsius fraudem condiderit ac reli-
querit?*

Par rationum adstruitur à Dd. in utramq; partem;

Pro Affirmativa quidem:

1. *Quia in favorabilibus sub nomine conjugum etiam spon-
sa continetur tùm per textus in l. deniq; 6. ff. de ritu nuptiarum.
can. Conjug. 6. causa 17. q. 2. ubi conjuges à primâ fid. despon-
sationis veriùs appellantur. cap. ex parte 9. extra de Sponsalib.
tùm per rationem: quia verum matrimonium est, quod primum
constat de consensu, per verba de presenti, licet copula carnalis, &
nuptiarum celebritas, & alia pompa nondum fuerit subsequuta.
Consensus siquidem, non concubitus, facit nuptias. l. nuptias 30. de
R. l. l. cui fuerit. 15. ff. de Condit. & demonstrat. Tùm per aucto-
ritates Dd. Gail. 2. obs. 80. n. 34. Mynsing lit 6. obs. 78. Berlich.
P. 3. Concl. pract. 25. n. 10. Balil. Mønner. de matrim. P. 3. cap.
12. n. 10. Harppr. ad rubr. Inst. de Nupt n. 87. seqq. Ubi hoc la-
tius deducit: quod dispositum de marito & uxore ad Sponsum &
Sponsam quoq; de presenti extendatur. puta ad donationes, secun-
das nuptias, domicilium, adulterium, actionem rerum amota-
rum, &c.*

(2) *Quia presumptio est, quod Sponsus post contracta spon-
salia, ultimam voluntatem, in fraudem conjugis future, & ad di-
minuendam portionem statutariam, condiderit, nesc. integram
tertiam consequatur. Fraus autem & dolus nemini patrocinari
debet.*

debet, arg. l. itaq; fullo. 12. §. 1. ff. de furt. l. in fundo, 38. ibi; neq;
malitiis indulgendum est. ff. de reivindicat. l. cum hi. 8. §. si cum
20. ibi: ne circumveniat oratio ff. de transact. l. similiter. 11.
in fin. ibi: ne ex ejus malignitate C. de pact. convent. tam su-
per dote, &c. Et dicitur fraus etiam tum fieri, quoties constitutio
sive lex per indirectum & cautelam redditur elusoria, Barbol. in
axioma, Fraus, 102. n. 4. Non tantum igitur via fraudibus non
est aperienda, sed occurrendum etiam, ne fiant fraudes. Tusch.
praet. concl. lit. F, concl. 475.

Rationes pro negativa.

(1) *Quia Constitut. Elect. 7. P. 3. loquitur tantum de ma-
rito & uxore, constitutiones autem strictè accipiende, ita ut ces-
santibus verbis constitutionis, sive legis, ipsa quoque constitutio vel
lex cessare debeat: Non enim est verisimile, constituentem id vo-
luisse, quod verbis disertis non expressit, Moller. ad Const. Elect.
2. n. 14. 15. 16. 17. Part. 1. Jacob Schultes P. 2. quaest. praet. 65. n.
37. seqq. Ergo dicta Constit. 7. ad Sponsam, de qua non loquitur,
non est extendenda, sed strictè de veris solummodo conjugibus ac-
cipienda. (2.) *Quia Sponsa, in casu successionis, non est aequiva-
randa uxori, cum jus Saxonicum in successione, necessariam
thori consensionem requirat: Das die Braut das Vette beschrif-
ten habe. Land N. lib. 1. artic. 45. ibi: Und tritt in sein Recht, wenn
sie in sein Vette tritt. Land N. lib. 3. artic. 45. & 76. Const. Elect.
19 Part. 3. Beuff. ad l. 1. n. 166. ff. de injur. Schneidew. ad tit. Inst.
de hered. quæ ab intestat. rubr. de success. inter vir. & uxor. n.
21. ita quotidie pronunciarum, ait Coler. P. 1. decis. 57. n. 56. Et
decis. 58. n. 3. Moller. lib. 4. Semestr. c. 23. Cypræ de Sponsal. c.
5. §. 6. n. 3. Harppr. ad pr. Inst. de hered. quæ ab intestat. n. 496.
vers. Caterum isthæc. Et hujus Negative patrocinium suspi-
cere, lubido est: quid v. ad rationes contrarias regerendum sit, a
disputatorio videbimus.**

An liberi, pro suâ legitimâ consequendâ, quam-
cunq; velint, ex rebus hæreditariis partem, eligere pos-
sint? *Negandum.*

*Aut enim parens, in rebus certis, legitimam liberis assigna-
vit; aut in genere, sine mentione rerum, e quibus solvi debeat, ean-
dem illis reliquit. Priori casu rursus distingvendum; an res assi-
gnatae sufficiant, annon? Sin illud, electio nulla filio competit. Quia
parentibus à Legibus concessum, ut in testamento suo liberis rem
certam hereditariam assignent, loco legitima, quâ illos contentos
esse oportet. Nov. 115. c. 5. Ibi: Etiam si certis rebus iussi fue-
rint esse contenti. Const. Elector. P. 3. c. 9. Ibi: Wenn der Va-
ter etwas von seinen Gütern / mit ausdrücklicher Vermeldung
der legitima, &c. Bart. Bald. Castr. In Auth. unde & si parens.
Cod. de inoff. test. Mich. Grafs. L. 1. recept. Sentent. §. legitima
q. 15. n. 4. Mell. ad Const. Elect. d. l. n. 6. Dummodo res illa absq;
onere, sumtu, periculo, & dilatione possit haberi: Dn. Carpz. Con-
stit. Elect. P. 3. C. 12. def. 7. n. 6. Roderic. Suarez, in l. quoniam in
prioribus. Ampl. l. n. 5. C. de in offic. Test. & sic instituti libe-
ri sunt inftar legatariorum; l. quoniam 13. C. de hered. instit. Gl.
in l. cum à matre C. de R. V. Ant. Faber. in chil. err. Pragm. dec.
14. err. 6. quibus liberum non est, rem quam velint eligere, sed in
testamento assignatam recipere coguntur, arg. l. non amplius 26.
§. ult. de Leg. I. Sin de hoc, & si supplementum petant liberi, quòd
facere possunt, Covar. in cap. Rainutius in præf. n. 8. extr. de te-
stam. Dn. Carpz. P. 3. Const. Elect. 4. def. 22. & Lib. 6. T. 5. Resp.
45. & Resp. 47. d. t.) aut etiam de posteriori casu, quo pater non
monstravit, unde liberis legitima solvenda, quæstio moveatur,
etiam nulla illis competit electio: Quamvis enim hoc dicendum
videri queat, propterea, quod liberi censeantur esse creditores in
legitimâ, arg. l. Papinianus 8. §. quoniam §. ff. de inoff. Test. Gail.*

L. 2. o b s e r v. 119. in fin. *Creditoribus vero libera competat electio
 in bonis debitoris*, l. creditoris 8. ff. de distractione pign. Nov.
 4. c. 3. vers. Rerum. Hartm. Pistor. l. 3. q. 12. n. 7. *Attamen con-
 trarium firmiter nititur fundamento: quia (1) legitima assigna-
 tio, quando à testatore facta non est, fieri debet arbitratiu boni vi-
 ri*. l. scimus 46. C. de inoff. testam. vel iudicis: l. potest autem
 27. ff. de Legati. l. 6. sed hæc ita; Instir. de inoff. testam. *Ergo
 non sunt audiendi liberi, volentes inter res hereditarias eligere
 suo arbitratiu*. Baldus in l. jubemus C. ad Sct. Trebell. Menoch.
 de arbitr. jud. qv. 2. cas. 163. n. 4. 15. (2) *Quia liberi non sunt cre-
 ditores quantitatibus, sed qualitatibus; inquit*, verbis Ruini L. 5. conf.
 17. n. 8. Berlich. P. 2. decif. 280. n. 20. *b. e. liberi sunt creditores, nec
 certa quantitatibus, qualis ille qui certâ speciem nummorum mutuo dedit,*
 in Nov. 4. c. 3. *Et qui j9 in re, in pignoribus, sive corporibus certis oscu-
 cutus est*, in l. 8. ff. de distract. pign. *Sed quotâ, Et quidâ in hoc ca-
 su, hereditatis*, l. Papinianus 8. §. Quarta. 9. ff. de inoff. test. jun-
 ctâ l. i. in pr. ff. ad L. Falc. Timæus Faber. in diatyp. qvæ st. illust.
 th. 108. Bachovius ad Treutlerum vol. 1. disp. 13. th. 12. l. A. *Si-
 miles ergo sunt liberi coheredibus, quibus sua partes à iudice assi-
 gnari debent, Et solent § quædam actiones* 20. t. de Act. §. si fa-
 milia 4. t. de offic. iudicis. l. 3. l. item Labeo 22 § 1 & l. qq. ff. fa-
 mil. hered. *Et hanc sententiam communem Et æquissimam esse
 testantur*, Covarruv. in cap. Reinoldus §. 2. n. 5. Suarez. in d. l.
 quoniam in prioribus. Ampl. 1. n. 7. Antonius Gabriel Com-
 munium Conclus. 4. Menoch. l. jam all. n. 16. Grassus recept.
 sent. §. legitima q. 16. n. 4. Berlich. l. cit.

Q. X.

Maritus committit adulterium: Uxor pro eo in-
 tercedit, sed sub hæc conditione: Si maritus, magistra-
 tus permisso, possit in pristino domicilii loco, com-
 mora-

morari: *Quæritur*: An intercessio hæc conditionalis in puram resolvenda, ita ut maritus adulter à pœnâ ordinariâ adulterii quidem liberetur, uxor autem, non obstante conditione, nihilominus marito relegando cohabitare, & cum eo ex hoc Electoratu emigrare cogatur?

Quamvis affirmativa suos habeat adsertores, nec destituatur sat ponderosis rationibus, imò & applausum in foro inveniat; Negativa, ut in hac vice assumere, & ejus robur tentare, Exercitio nostro Academico non incongruum fore arbitror. Mulieris itaq; intercessionem in propositocasu in puram resolvendam non esse, sequentes svadent rationes. (1) Quia intercessio hæc per se est conditionalis: Omnis a. conditionis natura, vis ac potestas hæc est, ut nihil ponat in esse l. quotiens. 59. de Verb. obl. ibi: alioquin rei captio est, h. e. promissori: damnum, injuria. Habet n. conditio effectum suspensivum, & facit interim cessare omnem obligationem, utpotè, consensu deficiente; l. quotiens 14. ibi: tunc novabitur, cum extiterit conditio. ff. de novat. c. 1. v. Ille verò: ibi: ante conditionem extantem consensum non habentibus, de Sponsalib. in 6. Thoming. decif. 10. n. 5, 6. Arum. l. 1. decif. 2. n. 11. Merenda l. 2. contrv. c. 25. Ea n. quæ in conditione sunt, formam negotio accommodant, & in eventu in certo & sub spe posita sunt, S. condit. 4. ibi ex conditionalis stipulatione tantum spes est, Inst. de verb. obl. Thoming. decif. 20. n. 43. Ad eò ut actus sub conditione factus, si vel minima pars desit, perindè habeatur, ac si nihil factum fuisset, & censetur resolutus ab initio, imò planè sit nullus. l. si quis 37. ibi: quæ nulla est, si conditio defecerit; ff. de contrah. empt. l. necessariò 3. princ. ibi: siquidem defecerit conditio, nulla est emptio. ff. de peric. & comm. rei vend. Hart. Pistor. observ. 224. n. 13. Wesemb. P. 4. consil. 88. n. 25. Mantica de tacit. & amb. convent. l. 4. tit. 16. n. 1. 2. seqq. tom. 1. Ne ultra suam intentionè obligen.

gentur contrahentes. Wesemb. Part. 1. Conf. 14. n. 88. Hinc paria sunt; nihil fieri, vel sub conditione fieri, quæ non purificetur. l. pe-
cuniam 35. ff. de reb. cred., bi: an nihil acturus sum, Surdus de
Alim. tit. 5. q. 4. n. 3. Tuschus Pract. concl. lit. C. concl. 593. n. 1.
Ergo cum & uxor, hoc nostro casu, certam conditionem intercessio-
ni sue adjiciat, nihil ponit ea in esse, nec mulierem obligat, sed cen-
setur hæc intercessio, deficiente conditione, jam tum resoluta, imò
nulla. (2) Quia in d. Const. Elect. 19. P. 4. §. Jedoch werden wir.
hæc tria reperiuntur requisita: 1. ut uxoris intercessio sit sponta-
nea & liberrima, ibi: Wenn sie selbst bitten und sich erbieten
würde. 2. ut marito nocenti cohabitare, ibi: demselben ungeachtet
gebrochener treu und Glaubens länger ehlich beyzuwohnen/ & 3.
eum sequi velit, ibi: Und der unschuldige aus unsern Landen sei-
nen Ehegatten folgen/ darinnen ferner nicht wohnen/ oder sich
wesentlich aufenthalten soll. Hæc verò omnia non nisi de matri-
monio, verè redintegrato & declaratione perfectâ & purâ, acci-
pi possunt. Hartm. Pistor. obs. 148. n. 6. 7. Kiesel in Synop. matr. c. 8.
theor. §. lit. d. ibi: quæ declaratione semel perfectâ & seu purè fa-
ctâ. At verò conditionalis intercessio non est libera, non conjugium
tum verè redintegratum est: Ergo deficiente puro consensu, nec ob-
ligatio est, nec dictæ & electorali Constitutioni locus. (3) quia omnes
actus à principali intentione agentium judicantur. l. eum qui. 18. §.
si injur. 3. ibi: prævalet quod principale est. ff. de Injur. l. si quis
4. ff. de reb. credit. Mascard de prob. vol. 3. c. 6. cl. 1157. n. 131. Neg.
ultra, seu contra intentionem agentium quicquam operantur. l. 19.
de reb. credit. Pruckm. vol. 1. conf. 2. n. 164. & conf. 20. n. 116. Fi-
nis n. in omnibus negotiis, quò se dirigat, inspiendus, arg. l. cum au-
rum. 9. §. 13. ibi: semper enim illud spectamus, ff. de auro & ar-
gento legato. Coihman vol. 1. Resp. 21. n. 3. Et quæ mente quid
dicatur, ubiq; animadvertendum l. ad exhibendum. 19. ibi: quæ
mente quid diceretur, ff. ad exhib. In tantum, ut verba etiam
manifesta potius sint impropianda, quàm ultra agentium inten-
tionem quid operentur. Berlich P. 1. decif. 15. n. 5. Imò quamvis
aliàs

aliàs actus sit favorabilis, nec tñ. c. trā voluntatem agentis sustinetur. arg. l. si idem 14. ff. de legat. 2. *Æstimatur n. ab effectu, non à nomine.* arg. l. si olei 21. C. de locato. l. cum manu 80. §. nemo. 3. ff. de contrah. emt. Barbofa in axiom. Actus 12. n. 9. (4) *Quia resolvendo intercessionem conditionalem in puram, hoc agimus, ut illam intercessionem in pœnam mulieris innocentis interpretemur: At in delictis pœna etiam nocentium interpretatione mollienda potius quàm exasperanda.* arg. l. si præses 32. in fin. ibi: mitior lex. ff. de pœnis l. interpr. 42. ff. eod. c. in pœnis 49. de R. J. in 6. Barbofa axiom. Pœna 181. n. 10. 11. *Ergò ratio magis interpretatio pro muliere innocente capienda est benignior.* (5) *Quia sexus muliebris aliàs imbecillis.* l. fœminæ 2. ubi Dd. de R. J. l. 2. §. 2. ibi: propter sexus imbecillitatem ff. ad SCtum Vellejan. *Et vix aliud genus deceptionibus magis est obnoxium.* l. si mulier. 22. C. ad SCtum Vellejan. *cum sæpe contrā propria commoda laborare reperiat.* l. si pater 4. in fin. C. de Sponsal. *Idèò eò minùs verba mulierum captare aut pervertere decet.* d. l. ad exhibendum 19. ff. ad exhib. (6) *Quia quod in favorem alicujus introductum est, inferre eidem injuriam minimè rationi convenit æquitati, ut ait Imp. Const. in l. plures 19. in fin. C. de fid. infr. l. quod favore 6. C. delegib. Inducta siquidem ad unum effectum, non debent operari effectum contrarium.* Tusch. Pract. concl. lit. C. concl. 1010 & de pract. concl. lit. I. concl. 103. Barbofa axiom. Contrarietas § 8. n. 13. 14. *In primis, ordinata ad finem boni, non debent operari malum.* Tuschus Pract. concl. lit. O. concl. 181. Barbofa axiom. Finis. 99. n. 7. (7) *Quia quod sub unâ conditione promittitur, censetur denegatum & ademptum sub conditione contrariâ.* l. si legatum 10. ff. de adim. legat. l. pecuniam 36. ff. de reb. cred. Surdos de Alim. d. t. §. quæst. 4. n. 2.

Ergò

Ergo mulieris conditionata intercessio, in eventum
contraria conditionis, hoc tantum operabitur, ut si marito in
hoc Electoratu commorari, & domicilium non permittatur
continuare, mulier ex Electoratu cum ipso non eliminanda;
Et consequenter intercessio sit nulla. (8) Quia conditio inter-
cessioni à muliere annexa, si cōcedatur marito permanēdi fa-
cultas in Electoratu; est legibus publicis, constitutioni nimi-
rum Electorali adversa, & proinde impossibilem continet
conditionem. Quod enim contra leges, principis vel ma-
gistratus sanctiones, ac constitutiones publicas, & generali-
ter contra bonos mores suscipitur, impossibile dicitur. l. filius
15. ff. de Condit. Inst. Wesemb. P. 7. conf. 305. n. 70. &
conf. 34. n. 71. ibi: de jure verò impossibilia, quæ lex,
princeps, magistratus &c. vetat Barbofa in axiom. Im-
possibilibs. 118. n. 2. 4. 5. Sæter de juram. L. 2. cap. 6. n.
6. Impossibilis autem conditionis natura est, ut actum in-
ter vivos, scil. pacta, contractus, promissiones, intercessio-
nos, supplicationes, &c. vitiet, & nihil actum censeatur
l. non solum 31. in fin. ff. de O. & A. Mantica de tac. &
amb. g. conv. Tom. 2. L. 14. tit. 41. n. 5. Wesemb P. 7.
Conf. 305. n. 72. ibi. itemq; in supplicationibus Rittersh.
ad §. heres. 9. l. de hered. inst. p. 255.

Quæ cum ita sint, hic quoq; intercessionis actus potio
planè nullus dicendus est, quæ ut contra mulieris inculpate
verba, contra intentionem ejus & voluntatem, contra leges
publicas, & Constitutiones Electorales, contra pœnarum
interpretandarum rationem, contra innocentie & sexus
muliebris favorem, aliquem sortiatur effectum.

D

Quare

Quare tutius est, marito nocenti penam gladii ordinariam dictare, & exequi, uxorem verò innocentem delicto hoc adulterii nullo modo implicare, & sua conditioni relinquerè.

Επιμενεα.

I.

Tertius in crimine publico, ultimum supplicium inferente, pro absente reo, Judicem instruendo de ejus innocentia, intervenire potest.

II.

Bannitus ex contumaciâ ob famosum delictum, adulterium puta, furtum, vel simile, promoveri potest ad honores.

III.

Patrem suum in casu necessitatis qui occidit, & carne ejus vescitur, veniâ dignus est.

F I N I S.

94 A 7360

94 A 7360

ULB Halle 3
002 381 974

sb.

V. 17

A spiritu sancto et ceperunt loqui
omnes et omnia que in
hominum dicit deo ascripserunt. Euan

QVÆSTIONUM THEORICO-

PRACTICARUM

ΔΕΚΑΣ,

Consensu Amplissimi Jctorum Or-

dinis in percelebri Academia

Liphsensi

Pro LICENTIA nanciscendi honores

DOCTORALES in Utroq; Jure,

In Acroaterio Petrino

publico examini

subiit,

Ad diem 4. Aprilis

M. Siegmund Finckelthaus /Lipl.

Anno clo lse L.

Typis hered. Friderici Lanckisch.

